

ภาคผนวก ก
รายชื่อหนังสือพิมพ์รายวัน
ในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์

ชื่อหนังสือพิมพ์	ชื่อเจ้าของ	ปีเริ่ม	ปีเลิก	หอสมุดแห่งชาติ ม. พ.ศ.
สมัยรัชกาลที่ 5				
1. Bangkok Daily Advertiser (บางกอกเดลีแอดเวอรไตเซอร์)	ดร.แชมมวล จอห์นสมิท	2411	2411	ไม่มี
2. Siam Daily Advertiser (สยามเดลีแอดเวอรไตเซอร์)	ดร.แชมมวล จอห์นสมิท	2411	2425	2411 2413
3. ข้าราชการ (Court)	สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยา- ภานุพันธุวงศ์วรเดช	2418	2419	2418-2419
4. Bangkok Times (บางกอกไทมส์)	Bangkok Times Printing office	2430		2430-2434 2436-2438 2445-2446 2453-2454 2456-2485
5. Siam Free Press (สยามฟรีเพรส)		2434	2451	ไม่มี
6. Siam Observer (สยามออบเซอร์เวอร์)	พระยาสิงหพสาคร	2436		2451-2454 2456-2473
7. สำราญราษฎร์ (ฉบับภาษาไทย ของสยามออบเซอร์เวอร์)		2436		2448-2453 -65 2465-2466
8. หนังสือพิมพ์มิน		2444	2444	2444
9. มิน่ายิดบ่อ (ภาษาจีน)		2448	2449	ไม่มี

ชื่อหนังสือพิมพ์	ชื่อเจ้าของ	ป.ร.	ป.ล.	หอสมุดแห่งชาติ ม. พ.ศ.
10. ชี้นำยึดป้อ (ภาษาจีน)		2449	2449	ไม่มี
11. จีนโนสยามวารศัพท์ (ภาษาไทย)	นายเชียวฮุดเส็ง สีบุญเรือง	2450	2466	2453-2454
12. ข่าวตลาด		2450	2450	2450
13. ตราเหตุสม้ย		2450	2450	2450
14. จีนโนสยามวารศัพท์ (ภาษาจีน)	นายเชียวฮุดเส็ง สีบุญเรือง	2450	2479	ไม่มี
15. หนังสือพิมพ์ "ไทย"	จมีนเทพดรณาทร	2451		2453-2454 2461-2475
หนังสือพิมพ์ "ไทย"	นายอารีย์ ลีวีระ	2489		2489-2494 2497
16. กรุงเทพ ฯ เดลิเมล์	บริษัทสยามฟรีเพรส	2451	2476	2454-2457 2456-2476
17. Bangkok Daily Mail (บางกอกเดลิเมล์)	บริษัทสยามฟรีเพรส	2451		2456-2476 2481
สมัยรัชกาลที่ 6				
1. สามสม้ย		2453	2453	ไม่มี
2. ตงฮัวมิ่งป้อ (ภาษาจีน)	นายเซียง เล่าฮูเซียง	2454		2471 2473 2474
3. เทียนหนันป้อ (ภาษาจีน)		2456	2462	ไม่มี
4. คุ่นป้อ (ภาษาจีน)		2457	2457	ไม่มี
5. งานวัด	สโมสรเสือบ่า	2458	2460	2458-2460
6. เหมันตสม้ย		2461	2465	2463

ชื่อหนังสือพิมพ์	ชื่อเจ้าของ	ปี เริ่ม	ปี เลิก	หอสมุดแห่งชาติ มี พ.ศ.
7. ออกัน		2462	2462	ไม่มี
8. ดุสิตสมัย		2462		2462
9. เขียวบ่อ (ภาษาจีน)		2462	2462	ไม่มี
10. สยามราษฎร์	นายสุกรี วสุวัต	2463	2468	2460-2463
		2474		2474-2476
11. ประชาโกคา	โรงพิมพ์บุญช่วยเจริญ	2464	2465	2464
12. สยามสัทธิ	สำนักงานถนนนาคสาย	2465	2465	2465
13. ยามาโต	นายไอ มีคายาวา	2464	2466	2465-2466
14. เขียวเขียบ่อ (ภาษาจีน)		2465	2468	ไม่มี
15. Star of Siam (สตาร์ออฟสยาม)		2465	2467	ไม่มี
16. บางกอกการเมือง	นายหอม นิลรัตน์ ณ กรุงเทพฯ ฯ	2466	2475	2466-2470
17. อวันตี		2466	2466	ไม่มี
18. ข่าวสด	นายหอม นิลรัตน์ ณ กรุงเทพฯ ฯ	2466	2466	2466
19. เขียวเกียยิดบ่อ (ภาษาจีน)		2466	2466	ไม่มี
20. สารนคร	นายอรุณ สารภรณ์	2467	2469	2460-2466
21. มอร์นิ่งโพสต์	นายหวด วกนิษฐจินดา	2467	2467	2467
22. เลียงเคียว (ภาษาจีน)		2468	2472	ไม่มี
สมัยรัชกาลที่ 7				
1. ข่าวด่วน	นายแดงโม วันทวิมภ์	2468	2468	2468
2. เกราะเหล็ก	นายศิลป์ สุมานันท์	2468	2472	2468-2472
3. ปากกาไทย	นายถวัติ ฤทธิเดช	2468	2470	2468-2470

ชื่อหนังสือพิมพ์	ชื่อเจ้าของ	ปีเริ่ม	ปีเลิก	หอสมุดแห่งชาติ ม. พ.ศ.
4. ศรีกรุง	The Srikrung Press	2469		2469-2492 2490-2496
5. ไทยหนุ่ม	นายหอม นิลรัตน์	2469	2476	2469-2472
	ณ อยุรยา	2469		2475-2476
6. กวมิน (ภาษาจีน)				ไม่มี
7. ตึกดา	พระวรวงศ์เธอ พระ- องค์เจ้ามยุรฉัตร	2469	2470	2469-2470
8. ข่าวเสด็จมณฑลพายัพ	นายอินทร สิงหนตร	2469	2469	2469
9. หลีแซ (ภาษาจีน)		2469	2470	ไม่มี
10. รวมข่าว	บริษัทรวมข่าว	2469	2470	2469-2470
11. ข่าวสด	โรงเรียนมัธยมวัดสระ- เกศ	2469	2469	2469
12. หลังกเมือง	นาย ต. บุญเทียม	2470		2470-2476
13. อิตส์อิต	คณะคลองสามบ่อ	2470	2471	2471-2474
14. กัมมันโต	กัมมันโตสหกรณ์	2470	2470	2470
15. ช่วยเพื่อน	นายวุฒิ ศุทธบรรสาน	2470	2470	2470
16. ข่าวชุมนุมลูกเสือสยาม	หลวงวิศาลดรุณกร	2470	2473	2470-2473
	นางทรัพย์ อังกินันท์	2470	2471	2470-2471
17. หญิงสาว	รองอำมาตย์โท ขุนจำ- นงพิทยประสาธ	2471	2474	2471-2474
18. ข่าวงานสภาภาษาสยาม		2471	2472	ไม่มี
19. ชั่วเจียวเยอะเบา (ภาษาจีน)	นายไข บัวบุรณ์	2471	2471	2471
20. ราษฎร	ร.ท.เจย จังคสุต	2472	2472	2472
21. เสียงสยาม		2472		ไม่มี

ชื่อหนังสือพิมพ์	ชื่อเจ้าของ	ปีเริ่ม	ปีเลิก	หอสมุดแห่งชาติ มี พ.ศ.
22. ข่าวโฆษณาสวนสนุก	นายประจักษ์ ชลวิจารณ์	2472	2473	2472-2473
23. ธงชัย	นาย ต. บุญเทียม	2472		2473-2474
24. เจริญกรุง	นายบังจง ศรีสุชาติ	2473		2473-2487
25. ไทยใหม่				2496
	นายตัน สุก	2473	2474	2473-2474
26. จีนจึงยึดป้อ (ภาษาจีน)	นาย ต. บุญเทียม	2473		2474-2476
27. อีสสระ		2473	2473	ไม่มี
28. ทูมสยาม		2473	2473	ไม่มี
29. บำรุงเมือง	บริษัท สยามพีรปริส	2474		2474-2475
30. เดลิเมล์ฉบับผนวก	จิมณฑทรุณทร	2474		2474
31. ไทยฉบับอุปกรณ์ (พิมพ์ไทย)	นางทรัพย์	2474		2474-2475
32. สยามตรีบูรณ	บริษัทไทยใหม่ จำกัด	2474	2474	2474
33. สุริยา				(ชำรุดมาก)
	บริษัท บางกอกการ- เมือง จำกัด	2474		2474
34. หนุ่มสยาม	นางเนิน ชื่นสุวรรณ	2474		2474
35. วัชรสยาม	บริษัท แพรววิทยากร	2475		2475-2476

แหล่งที่มา บรรณานุกรมวารสารและหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย ซึ่งตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2387-2477 (พระนคร : หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร, 2513)

ภาคผนวก ข
พระราชบัญญัติ
สมุดเอกสาร และหนังสือพิมพ์
พุทธศักราช 2470

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่สมุดเอกสาร และหนังสือ ซึ่งออกโฆษณาในพระราชอาณาจักรก็ดี หรือที่มีผู้นำเข้ามาในพระราชอาณาจักรก็ดี มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี

และโดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยสมุดเอกสาร และหนังสือพิมพ์ พุทธศักราช 2465 ไม่พอที่จะกำกับตรวจตราการพิมพ์ การโฆษณา และการจ่ายแจกบรรดาสิ่งที่ได้พิมพ์ขึ้น สมควรที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัตินั้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติสมุดเอกสาร และหนังสือพิมพ์ พุทธศักราช 2470

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยสมุดเอกสาร และหนังสือพิมพ์ พ.ศ. 2465

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“การพิมพ์” หมายความว่า การกดให้เป็นรอยอย่างใด ๆ ไม่จะเพาะแต่ด้วยดีพิมพ์ ให้หมายตลอดทั้งการที่ทำด้วยพิมพ์หิน หรือด้วยใช้เครื่องกล หรือเหมืออย่างใด ๆ อันเป็นทางให้ทำได้หลาย ๆ กระบวน

“สมุดและเอกสาร” หมายความว่า แผ่นกระดาษ หรือวัตถุอย่างใด ๆ ที่พิมพ์เป็นภาษาใด ๆ (รวมทั้งแผ่นบทเพลง แผ่นที่ ชาร์ต แผ่นผัง ใบประกาศ ภาพระบายสี ภาพวาด ภาพถ่าย แผ่นเสียง ภาสิ่งอื่นใดทำนองนั้น)

“หนังสือพิมพ์” หมายความว่า เป็นหนังสือที่พิมพ์เป็นภาษาใด ๆ ซึ่งมีข่าวหรือแสดงความคิดเห็น หรือประกาศแจ้งความอย่างใด ๆ กับทั้งหนังสือรวิวและแมกาซีนซึ่งออกโฆษณา หรือที่เห็นประจักษ์ว่า มีเจตนาจะนำออกโฆษณาเป็นระยะเวลาที่กำหนด หรือเป็นระยะครั้งคราวอันไม่มีกำหนดแน่

ข้อความที่คัดจากสมุดเอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ มาพิมพ์ขึ้นต่างหากจากสมุดเอกสาร หรือหนังสือพิมพ์นั้น ๆ กิติ หรือที่ตัดออกจากสมุดเอกสาร หรือหนังสือพิมพ์เช่นนั้น กิติ ท่านให้ถือว่าเป็นสมุด และเอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ แล้วแต่กรณี

“การโฆษณา” หมายความว่า การขาย จ่ายแจก หรือเสนอขาย เสนอจ่ายแจก ซึ่งสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ หรือข้อความที่คัดออกจากนั้น ไม่เลือกว่าการจ่ายแจกหรือเสนอจ่ายแจกนั้นจะเป็นการให้เปล่าหรือมิใช่

“ผู้ประพันธ์” หมายความว่า บุคคลใด ๆ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยลำพัง หรือโดยร่วมมือกับผู้อื่นในการเรียบเรียง หรือแปลหนังสือ (รวมทั้งประกาศแจ้งความ) ที่ได้ออกโฆษณาเป็นสมุด หรือเอกสาร หรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์

“บรรณาธิการ” หมายความว่า บุคคลคนเดียวหรือหลายคน ซึ่งออกหรือโฆษณาสมุดหรือเอกสาร และถ้าเป็นกรณีหนังสือพิมพ์ หมายความว่าบุคคลคนเดียวหรือหลายคนผู้ออกหรือโฆษณาหนังสือพิมพ์ หรือเกี่ยวข้องในการเรียบเรียง เลือกรสร หรือตรวจแก้หนังสือพิมพ์นั้น ๆ ไม่เลือกว่าบรรณาธิการคนเดียวหรือหลายคนนั้นจะได้รับเงินหรือส่วนแบ่งประโยชน์หรือหาไม่ และ ไม่เลือกว่าเขาเหล่านั้นแต่คนเดียว หรือทั้งหมด หรือแต่บางคนจะได้เป็นผู้เขียนเรื่องลงด้วยในสมุดและเอกสารหรือหนังสือพิมพ์นั้นหรือหาไม่

“เจ้าของ” หมายความว่า บุคคลคนเดียวหรือหลายคนผู้ออกเงินทุนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนที่จำเป็น เพื่อออกและจัดการหนังสือพิมพ์

บุคคลคนเดียวจะรับตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งหมด หรือแต่บางตำแหน่งอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของในขณะเดียวกันก็ได้

มาตรา 5 เอกสารตีพิมพ์ดังต่อไปนี้ ไม่เข้าอยู่ในบทวิเคราะหฺ์แห่งมาตราก่อนคือ
 นามบัตรบุคคล หรือนามบัตรสำนักค้า คำจำหน่ายใบบิลล์ หรือคำจำหน่ายจดหมาย
 ธนาคารบัตร และบัตรตราของรัฐบาล ตัวแลกเงิน เช็คตัวสัญญาใช้เงิน หรือพันธบัตร หรือ
 ใบหลักประกันใช้เงินอย่างอื่น ในตราส่ง กรมธรรม์ประกันภัย โฉนดตราสาร หรือหนังสือ
 สัญญาใบรับเงิน ใบรับหนังสือ หรือใบรับของแบบพิมพ์อันใช้ในการค้าขายทั่วไป ถ้อยคำสำนวน
 ในศาลยุติธรรม หรือหมาย คำสั่งแบบพิมพ์ และกระดาษอย่างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่ปกครองหรือ
 เจ้าพนักงานอื่นได้พิมพ์ขึ้นเพื่อดำเนินการตามหน้าที่

มาตรา 6 “สมุด และเอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือบทประพันธ์ อันเป็นเสียนหนาม
 แผ่นดิน” หมายความว่า สมุด เอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือบทประพันธ์ ที่โฆษณาในหนังสือ
 พิมพ์อันมีความมุ่งหมาย “ทางตรงหรือทางอ้อม (คือ โดยอนุমানกิติ แนะกิติ กล่าวกระทบกิติ
 กล่าวเปรียบกิติ โดยปริยาย หรือประการอื่นกิติ) เพื่อจะ

(1) ยุยงให้กระทำความผิดฐานประทุษร้ายต่อสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระราชอาณา-
 จักร (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 97 ถึง 115) หรือความผิดต่อเจ้าพนักงานผู้กระทำการตาม
 หน้าที่อันชอบด้วยกฎหมาย (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 116 ถึง 122, 127, 128) หรือ
 ฐานใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริต (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 142 ถึง 146)
 หรือความผิดฐานกระทำให้เสื่อมเสียอำนาจศาล (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 147 ถึง 154)
 หรือความผิดต่อศาสนา (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 172 และ 173) หรือความผิดฐานสมคบ
 กันเป็นอั้งยี่และเป็นช่องโจรผู้ร้าย (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 177 ถึง 182) หรือก่อการ
 จลาจล (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 183 และ 184) หรือความผิดฐานกระทำให้เกิดภัยอันตราย
 แก่สาธารณชน ฐานกระทำให้สาธารณชนปราศจากความสะดวกในการไปมา และการส่งข่าวและ
 ของถึงกัน และฐานกระทำให้สาธารณชนปราศจากความสุขสบาย (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา
 185, 186, 188 ถึง 194, 196, 198 ถึง 200) หรือทำผิดฐานปลอมแปลงเงินตรา ปลอมดวงตรา
 ปลอมบัตรตรา และปลอมตัว (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 202, 203, 210 ถึง 214) หรือ
 ความผิดฐานกระทำทุจริตในทางค้าขาย (กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 232) หรือ

(2) ยุยงให้กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา ทำร้ายร่างกาย ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์
 ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และโจรสลัด และความผิดฐานกระทำให้เสื่อมเสียอิสสระภาพ ดังที่บัญญัติ

ไว้ในมาตรา 268, 269 และ 270 แห่งกฎหมายลักษณะอาชญา เมื่อการยุบเช่นนี้ได้กระทำลง
เกี่ยวเนื่องหรือพาดถึงการเมือง หรือเศรษฐกิจ หรือ

(3) โฆษณาข่าวหรือเอกสารที่เป็นเท็จ หากว่าการโฆษณาั้นได้ยังความปั่นป่วนให้
เกิดขึ้นต่อความสงบราบคาบของประชาชน เว้นแต่ผู้กระทำผิดจะนำสืบได้ว่าตนเชื่อโดยสุจริตว่าข่าว
หรือเอกสารนั้น ๆ มิได้เป็นเท็จ หรือ

(4) แสดงความเห็นชอบหรือสรรเสริญยินยอมบุคคลใด ๆ ซึ่งได้กระทำความผิด หรือ
พยายามจะกระทำความผิด ดังที่ระบุไว้ในวรรค 1 และ 2 แห่งมาตรานี้ หรือ

(5) ให้เกิดความเกลียดชัง หรือดูหมิ่น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือรัฐบาลหรือราชการ
แผ่นดิน หรือจะให้มีการเปลี่ยนแปลงในรัฐบาล หรือพระราชกำหนดกฎหมายด้วยใช้กำลังบังคับ หรือ
กระทำร้าย หรือจะให้คนทั้งหลายเกิดความไม่พอใจและกระด้างกระเดื่องถึงอาจเกิดเหตุร้ายขึ้นใน
แผ่นดินของท่านได้ หรือจะกวนให้เกิดขึ้นซึ่งความเกลียดชังระวางคนต่างชั้นหรือยุยงให้คน
ทั้งหลายกระทำการล่วงละเมิดพระราชกำหนดกฎหมาย

ข้อความที่กล่าวมาในวรรคข้างบนนี้ ท่านไม่ให้ถือว่าเป็นการห้ามโฆษณาข้อปรารถนา
ความเห็นอันปราศจากลำเอียงซึ่งกล่าวเพื่อสาธารณประโยชน์ในอันจะติชมการกระทำ หรือข้อ
วินิจฉัย หรือวิธีปฏิบัติการของรัฐบาลหรือราชการแผ่นดิน

มาตรา 7 ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาและกำกับตรวจตราการ และให้
มีอำนาจออกกฎเสนาบดีเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้เป็นอันใช้บังคับได้

แผนก 1

การพิมพ์และโฆษณาสมุดและเอกสาร

มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดมิและใช้เครื่องพิมพ์เมื่อยังมีได้รับใบอนุญาตจากสมุหพระ
นครบาลหรือสมุหเทศาภิบาลให้มีและใช้เครื่องพิมพ์นั้น

มาตรา 9 คำขอใบอนุญาตนั้นให้ลงวันและลงชื่อผู้ขอ และให้มีรายการข้อความต่อไปนี้

(1) ชื่อ สัญชาติ อายุ อาชีพ และหลักแหล่งของผู้ขอ

(2) ตำบลแห่งสถานที่ที่จะมีและใช้เครื่องพิมพ์นั้น

(3) จำนวนเครื่องพิมพ์ที่จะมีและใช้ และข้อความทางเทคนิคอย่างอื่นเกี่ยวกับเครื่องพิมพ์ แล้วแต่จะได้บังคับไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา 10 สมุหพระนครบาล หรือสมุหเทศาภิบาล ได้รับคำขอใบอนุญาตมีและใช้เครื่องพิมพ์ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ เว้นแต่จะเห็นสมควรบอกปิดไม่ยอมอนุญาตด้วยเหตุอันเกี่ยวกับความสงบราบคาบหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

การให้ใบอนุญาต หรือไม่ยอมออกใบอนุญาต กับทั้งเหตุที่ไม่ยอมนั้นให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ขอใบอนุญาตภายในสองเดือนนับแต่วันในคำขอใบอนุญาต

มาตรา 11 ด้วยเหตุอันเกี่ยวกับความสงบราบคาบหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สมุหพระนครบาลหรือสมุหเทศาภิบาลจะถอนใบอนุญาตที่ได้ให้ไปนั้นในเวลาใด ๆ ก็ได้ จะถอนเสียตลอดกาลหรือชั่วคราวเท่าใดก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

การถอนใบอนุญาตเช่นนี้ให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้รับอนุญาต

มาตรา 12 ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ขอ นั้น เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวและให้ใช้ได้แต่ตัวผู้ขอเท่านั้น

มาตรา 13 เจ้าพนักงานซึ่งเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการนี้ มีอำนาจที่จะเข้าไปตรวจตราสถานที่ของบุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้เครื่องพิมพ์ เพื่อจะได้ทราบให้ตระหนักว่ามีได้มีกิจการอย่างใดกระทำลงอันเป็นการฝ่าฝืนข้อความในใบอนุญาต หรือในพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจที่จะเข้าไปตรวจตราสถานที่ของบุคคลใด ๆ ซึ่งถูกถอนใบอนุญาตแล้ว เพื่อจะได้ทราบให้ตระหนักว่าบุคคลนั้นได้อนุวัตตามคำแจ้งความถอนใบอนุญาตภายในเวลาอันควรหรือไม่ เจ้าพนักงานนี้มีอำนาจที่จะเข้าไปตรวจตราสถานที่ของผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเครื่องพิมพ์ไว้ผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้จะกระทำได้แต่เมื่อมีหมายเฉพาะการของเสนาบดี ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือตำรวจภูธร ผู้บังคับการตำรวจนครบาลหรือตำรวจภูธร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ระบุชื่อบุคคลที่ถูกสงสัยและตำบลที่จะให้เข้าไปตรวจค้น

เครื่องพิมพ์ใด ๆ รวมทั้งตัวพิมพ์ หรือของสิ่งอื่นเกี่ยวกับเครื่องพิมพ์ ซึ่งมีได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือใบอนุญาตให้พิมพ์และใช้ซึ่งถอนคืนมาโดยชอบแล้วก็ดี กับทั้งบรรดาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วยนั้น เจ้าพนักงานจะยึดไว้ก็ได้

อนึ่งเจ้าพนักงานที่กล่าวนี้มีอำนาจที่จะลงเครื่องหมาย หรือประทับตราไว้บนเครื่องพิมพ์ได้ตามวิธีระบุไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา 14 บุคคลผู้รับอนุญาตทุกคนต้องมีสมุดทะเบียนไว้เล่มหนึ่ง ซึ่งต้องจดชื่อสมุดเอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ที่ตนได้พิมพ์ขึ้น จำนวนหนังสือและวันที่พิมพ์กับชื่อและหลักแหล่งของบุคคลผู้ให้ตนพิมพ์

สมุดทะเบียนนี้ต้อง นำแสดงต่อพนักงานของรัฐบาลในเมื่อเจ้าพนักงานต้องการจะรู้ข้อความในทะเบียนนั้น เพื่อประโยชน์ใด ๆ ก็ตามภายในขอบอำนาจหรือหน้าที่ของเจ้าพนักงานนั้น

มาตรา 15 สมุดหรือเอกสารทุกฉบับที่พิมพ์ในพระราชอาณาจักร ต้องพิมพ์ชื่อของผู้พิมพ์ ตำบล และปีที่พิมพ์ลงไว้ในหน้าต้นหรือหน้าสุดท้ายให้อ่านได้ความ

มาตรา 16 บรรดาสมุดหรือเอกสารที่พิมพ์ขึ้นในกรุงสยามนั้นภายในสัปดาห์หนึ่งนับแต่วันพิมพ์เสร็จ ถ้าพิมพ์ในกรุงเทพฯ ให้ผู้พิมพ์ส่งไปยังหอพระสมุดแห่งพระนครสองฉบับโดยไม่คิดราคา ถ้าพิมพ์ในหัวเมืองให้ส่งไปยังสมุหเทศาภิบาล และให้สมุหเทศาภิบาลจัดส่งต่อเข้ามายังหอพระสมุดแห่งพระนครที่กรุงเทพฯ

ให้มีใบรับสมุดหรือเอกสารเช่นว่านั้นออกให้แก่ผู้พิมพ์ และให้เก็บรักษาสมุดและเอกสารนั้นไว้ในบรรณาคมของหอพระสมุดแห่งพระนคร

แผนก 2

การพิมพ์และโฆษณาหนังสือพิมพ์

มาตรา 17 ห้ามมิให้ผู้นหนึ่งผู้ใดเป็นบรรณาธิการ หรือเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ในประเทศไทย เมื่อยังมีได้รับอนุญาตจากสมุหพระนครบาล หรือสมุหเทศาภิบาล ให้เป็นบรรณาธิการ หรือเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นได้ ถ้าขอใบอนุญาตนั้นต้องลงวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้ขอ กับมีรายการข้อความดังต่อไปนี้คือ

- (1) ชื่อของหนังสือพิมพ์
 - (2) วัตถุประสงค์ของหนังสือพิมพ์ (เช่นว่าเป็นหนังสือพิมพ์สามัญ หรือเทคนิค หรือเป็นหนังสือพิมพ์สำหรับลงประกาศแจ้งความ ฯลฯ และกำหนดระยะเวลาที่ออก)
 - (3) ตำบลและหลักแหล่งที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่
 - (4) ชื่อและหลักแหล่งของโรงพิมพ์ที่จะพิมพ์หนังสือพิมพ์นั้นให้ระบุด้วยว่า โรงพิมพ์นั้นเป็นเจ้าของ หรือบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ หรือว่าเป็นแต่รับจ้างพิมพ์
 - (5) ชื่อ สัญชาติ อายุ อาชีพ และหลักแหล่งของเจ้าของคนเดียวหรือหลายคน
 - (6) ชื่อ สัญชาติ อายุ อาชีพ และหลักแหล่งของบรรณาธิการคนเดียวหรือหลายคน
- ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้นั้น เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว และให้ใช้ได้แต่ตัวผู้นั้น ถ้าจะเปลี่ยนรายการข้อความที่แสดงไว้ในคำขอใบอนุญาตนั้นไปอย่างหนึ่งอย่างใด ต้องนำเสนอเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเพื่ออนุมัติก่อน

มาตรา 18 ให้สมุหพระนครบาล หรือสมุหเทศาภิบาลออกใบอนุญาตให้ เว้นแต่จะเห็นสมควรบอกปิดไม่ยอมอนุญาตด้วยเหตุอันเกี่ยวกับความสงบราบคาบหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

- (ก) บุคคลซึ่งไม่มีความสามารถเต็มตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- (ข) บุคคลซึ่งไม่มีเคหสถานอยู่ในกรุงเทพฯ
- (ค) ทหาร และข้าราชการประจำการ ในเมื่อวัตถุประสงค์ของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นไปในทางการเมือง
- (ง) บุคคลซึ่งได้เคยถูกพิพากษาจำคุกเพราะกระทำความผิดอย่างใด ๆ นอกจากความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยฐานประมาท

ใบอนุญาตให้เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้น ให้ออกให้แก่เฉพาะแก่บุคคลผู้มีภูมิลำเนาอยู่ได้ประโยชน์ 6 หรือมีภูมิลำเนาอยู่รอบตัวเป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา 19 สมุหพระนครบาล หรือสมุหเทศาภิบาล จะถอนใบอนุญาตที่ได้ออกให้ไปนั้นเสียในเวลาใด ๆ ก็ได้ จะถอนเสียตลอดกาล หรือชั่วคราวกำหนดเวลาเท่าใดก็ได้ตามแต่จะเห็นสมควร

- (ก) ด้วยเหตุผลอันเกี่ยวกับความสงบราบคาบหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(ข) เมื่อผู้ใดรับใบอนุญาตถูกพิพากษาจำคุกเพราะกระทำความผิดอย่างใด ๆ นอกจากความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยฐานประมาท

(ค) ในกรณีโฆษณาบทประพันธ์อันกล่าวความเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลต่างประเทศซึ่งมีทางพระราชไมตรีกับประเทศสยาม เมื่อบทประพันธ์นั้น ๆ น่าจะเป็นเครื่องทำให้ทางพระราชไมตรีระหว่างรัฐบาลทั้งสองขาดหรือเสื่อมเสียไปอย่างร้ายแรง หรือน่าจะเป็นเหตุก่อให้เกิดความปั่นป่วนร้ายแรงขึ้นในกรุงสยาม

แต่กระนั้นก็ดี สมุหพระนครบาล หรือสมุหเทศาภิบาล จะยังไม่ถอนใบอนุญาตในทันที และจะมีหนังสือตักเตือนบรรณาธิการหรือเจ้าของผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในข้อ (ก) (ข) หรือ (ค) แห่งวรรคก่อนว่า ถ้าฝ่าฝืนอีกจะถอนใบอนุญาตก็ได้

การถอนใบอนุญาตนั้นให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้รับอนุญาต

ถ้าบรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์จะโต้แย้งว่า บทประพันธ์หรือประกาศแจ้งความซึ่งน่าจะเป็นเหตุให้ถอนใบอนุญาตนั้น บุคคลภายนอกเป็นผู้เขียนโดยใช้นามตรง หรือนามปากกา หรือนามแฝงก็ดี หรือว่าบทประพันธ์ หรือประกาศแจ้งความนั้น ๆ ได้คัดลอกมาจากคำโฆษณาทางอื่นก็ดี ข้อโต้แย้งเช่นนี้ท่านว่าจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีหาได้ไม่

มาตรา 20 บรรณาธิการหรือเจ้าของผู้ถูกถอนใบอนุญาตตามความในมาตราก่อนนั้น เมื่อเวลาได้ล่วงไปปีหนึ่งนับแต่วันที่ถอนใบอนุญาตแล้ว จะให้ได้รับใบอนุญาตใหม่ให้เป็นบรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์อีกก็ได้ โดยเงื่อนไขว่าต้องวางเงินประกันไว้เป็นจำนวนไม่เกินสองพันบาท ซึ่งจะต้องริบเป็นของแผ่นดินในเมื่อถูกถอนใบอนุญาตอีก

มาตรา 21 บรรดาหนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่พิมพ์ในพระราชอาณาจักรต้องพิมพ์ชื่อเจ้าของชื่อผู้พิมพ์ และชื่อบรรณาธิการทั้งตำบลกับวันและปีที่พิมพ์นั้น ลงไว้ในหน้าต้นหรือหน้าสุดท้ายให้อ่านได้ความ

มาตรา 22 มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตลอดถึงหนังสือพิมพ์ แต่ว่าให้ส่งหนังสือพิมพ์เพิ่มอีกสองฉบับโดยไม่คิดราคาไปยังที่ทำการสมุหพระนครบาลหรือสมุหเทศาภิบาลในวันทีออกหนังสือพิมพ์นั้น เพื่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ตรวจตราให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 23 ข้อผูกพันอันระบุไว้ในแผนกนี้ ท่านมิให้บังคับไปถึงหนังสือราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ข้อที่จะต้องส่งให้แก่หอพระสมุดแห่งพระนครสองฉบับทุก ๆ คราวที่ออก

แผนก 3

ความรับผิดชอบ การฟ้องคดี และวิธีดำเนินการ

มาตรา 24 เมื่อบุคคลใดถูกขอกู้บัตรไม่ออกใบอนุญาตให้เพื่อมิและใช้เครื่องพิมพ์ดีด เพื่อเป็นบรรณาธิการก็ดี เพื่อเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ก็ดี หรือถูกถอนใบอนุญาตก็ดี ดังได้กล่าวไว้ในมาตรา 10, 11, 18 หรือ 19 นั้นไซ้ บุคคลนั้นท่านให้มีสิทธิจะร้องอุทธรณ์ต่อเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยได้ โดยมูลว่า คำวินิจฉัยของสมุหพระนครบาลหรือสมุหเทศาภิบาลไม่ชอบด้วยหลักการแต่อย่างไรก็ดี ในระหว่างที่อุทธรณ์ต่อเสนาบดีนั้น ท่านให้บังคับการไปตามคำวินิจฉัยของสมุหพระนครบาลหรือสมุหเทศาภิบาล

อนึ่งคำวินิจฉัยของสมุหพระนครบาลหรือสมุหเทศาภิบาลอันเป็นไปโดยสุจริตนั้น แม้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจะสั่งยกหรือแก้ไขเป็นประการใดก็ตาม รัฐบาลหรือเจ้าพนักงานหาต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลผู้ได้รับอนุญาต หรือบุคคลอื่นใด เพราะเหตุที่ได้ปิดโรงพิมพ์ หรือที่หนังสือพิมพ์ต้องบังคับหยุดในระหว่างคอยคำวินิจฉัยของเสนาบดีนั้น

มาตรา 25 ถ้าเจ้าของหนังสือพิมพ์เป็นหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัดไซ้ ท่านว่าจะฟ้องเอาโทษตามพระราชบัญญัตินี้ได้แต่จะเพาะผู้จัดการหรือกรรมการเท่านั้น

มาตรา 26 ผู้ประพันธ์และบรรณาธิการสมุดหรือเอกสาร และผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์ ต้องรับผิดชอบร่วมกันในการใช้คำสินไหมทดแทนอย่างไร ๆ แก่บุคคลภายนอกในทางแพ่ง แต่หากหาตัวผู้ประพันธ์ บรรณาธิการหรือเจ้าของไม่ได้ ผู้พิมพ์เป็นผู้ต้องรับผิดชอบใช้คำสินไหมทดแทนเท่านั้น

มาตรา 27 ผู้ใดมิและใช้เครื่องพิมพ์ หรือกระทำการเป็นบรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี หรือโดยที่ใบอนุญาตนั้นได้ถูกถอนคืนแล้วก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินปีหนึ่งและปรับไม่เกินสองพันบาท

เพื่อประโยชน์แห่งข้อความในมาตรานี้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ใดครอบครองสถานที่อันมีเครื่องพิมพ์อยู่ ผู้นั้นย่อมมีเครื่องพิมพ์นั้นไว้เพื่อใช้ เว้นแต่จะนำสืบได้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 28 ผู้ใดจงใจถอดถอน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายหรือตราอย่างใด ๆ อันเจ้าพนักงานซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการนั้นได้ลงหรือประทับไว้บนเครื่องพิมพ์ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 29 ผู้พิมพ์คนใดละเลยเสียไม่มีสมุดทะเบียนดังกล่าวไว้ในมาตรา 14 กิติ หรือรักษาทะเบียนโดยประมาทเลินเล่อกิติ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา 30 ผู้ใดจงใจแสดงความเท็จในคำขออนุญาตมิและใช้เครื่องพิมพ์กิติ ในคำขออนุญาตเป็นเจ้าของหรือเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กิติ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา 31 ถ้าสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ ได้ออกโฆษณาโดยมิได้มีคำแถลงพิมพ์ไว้ในที่ระบุบังคับตามมาตรา 15 และ 21 ไซ้ ท่านว่าผู้พิมพ์มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาทต่อฉบับหนึ่ง ๆ ที่มีได้เป็นไปตามบทบังคับแห่งมาตราที่กล่าวนั้น แต่ท่านมิให้ปรับเป็นจำนวนรวมกันเกินกว่าหมื่นบาทเพื่อความผิดตามมาตรานี้ ในการนับแยกฉบับสมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์อันเดียวกันที่ออกในคราวหนึ่ง ๆ

ถ้าคำแถลงนั้นเป็นเท็จ และเมื่อพิมพ์ผู้พิมพ์ก็รู้ถือว่าเท็จ ท่านให้ลงโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ผู้ใดขาย หรือจ่ายแจกสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์เช่นนี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท แต่บุคคลเช่นว่านี้ย่อมไม่มีโทษในกรณีคำแถลงเท็จ หากว่ากระทำการโดยสุจริต และมีได้รู้ว่าคำแถลงนั้นเท็จ

มาตรา 32 ผู้พิมพ์คนใดไม่อนุญาติให้ถูกต้องเต็มตามความในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการส่งสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ที่ตนได้พิมพ์ขึ้นให้แก่หอสมุดแห่งพระนครกิติ หรือแก่สมุหเทศาภิบาลกิติ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษ

(1) ในกรณีสมุด หรือเอกสาร ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

(2) ในกรณีหนังสือพิมพ์ ปรับไม่เกินยี่สิบบาททุกคราวที่ละเลยไม่ส่งฉบับที่ออกใหม่

แต่ถ้าภายในปีหนึ่งจากวันที่กระทำความผิดคราวก่อนได้ละเลยไม่ส่งอีกไซ้ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดที่ได้กระทำในคราวก่อนเป็นทวีคูณ

มาตรา 33 เมื่อใดมีความผิดทางอาชญา (นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยสมุด เอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือบทประพันธ์อันเป็นเขียนนามแผ่นดิน) ได้กระทำความผิดด้วยการโฆษณาสมุด หรือเอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ใดๆ ท่านว่าผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของ มีความผิดในฐานะเป็นตัวการ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ แต่ในกรณีเช่นนี้หากผู้ประพันธ์พิสูจน์ได้ว่า การโฆษณาได้กระทำลงโดยปราศจากความยินยอมของตนก็ดี หรือกระทำลงฝ่าฝืนคำสั่งของตนก็ดี ท่านว่าผู้ประพันธ์ไม่มีโทษ

ถ้าไม่รู้ตัวผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของ หรือเอาตัวมาให้ศาลพิจารณาไม่ได้ ท่านให้เอาโทษแก่ผู้พิมพ์ในฐานะเป็นตัวการ

มาตรา 34 ผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของคนใดพยายามจะยุบหรือก่อให้เกิดการกระทำความผิดทางอาชญาขึ้นด้วยออกสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ (นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยสมุด เอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือบทประพันธ์อันเป็นเขียนนามแผ่นดิน) ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของอัตราโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ แต่มิให้เกินกว่าจำคุกสิบปี

ถ้าความผิดที่ได้ยุบนั้นเป็นอันว่าได้มีผู้กระทำความผิดจริงก็ดี หรือได้มีผู้พยายามกระทำความผิด ท่านว่าผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของมีโทษในฐานะเป็นตัวการแห่งความผิดนั้นๆ แต่ท่านมิให้เอาโทษเกินกว่าจำคุกสิบห้าปี

ในกรณีทั้งสองนี้ ถ้าไม่รู้ตัวผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของ หรือเอาตัวมาให้ศาลพิจารณาไม่ได้ ท่านให้เอาโทษแก่ผู้พิมพ์ในฐานะเป็นตัวการ

มาตรา 35 ผู้ใดขาย หรือจ่ายแจก หรือเสนอขายเสนอจ่ายแจกสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ใดๆ อันการโฆษณาสมุดเอกสาร หรือหนังสือพิมพ์นั้นๆ ได้เป็นเหตุให้เกิดการกระทำความผิดขึ้นดังกล่าวไว้ในมาตรา 33 และ 34 ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษในฐานะเป็นผู้สมรู้ หากว่าบุคคลผู้นั้นได้รู้อยู่ว่าได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นแล้วเพราะการโฆษณา สมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์นั้น

มาตรา 36 อันสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ที่เป็นเสี้ยนหนามแผ่นดินก็ดี บทประพันธ์อันเป็นเสี้ยนหนามแผ่นดินโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็ดี เมื่อได้พิมพ์ขึ้นในกรุงสยาม ท่านว่าผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำและปรับทั้งสองสถาน

ผู้พิมพ์สมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ หรือบทประพันธ์อันเป็นเสี้ยนหนามแผ่นดินเช่นนี้ มีความผิดต้องระวางโทษในฐานะเป็นผู้สมรู้ แต่ถ้าไม่รู้ตัวผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของก็ดี หรือเอาตัวมาให้ศาลพิจารณาไม่ได้ก็ดี ท่านให้เอาโทษแก่ผู้พิมพ์ในฐานะเป็นตัวการ

ถ้าความผิดที่ยุ่งส่งเสริมด้วยสมุด เอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือบทประพันธ์ อันเป็นเสี้ยนหนามแผ่นดินนั้นได้ผู้มีกระทำความจริงก็ดี หรือได้มีผู้พยายามกระทำก็ดี ท่านว่าผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ เจ้าของ และผู้พิมพ์ มีความผิดในฐานะเป็นตัวการ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ แต่มิให้เกินกว่าจำคุกสี่ปี

มาตรา 37 ผู้ใดขาย หรือจ่ายแจก หรือเสนอขายเสนอจ่ายแจกสมุดเอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ อันมีบทประพันธ์ที่เป็นเสี้ยนหนามแผ่นดิน โดยรู้ถือว่าสมุดเอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือบทประพันธ์นั้น ๆ มีลักษณะเป็นเสี้ยนหนามแผ่นดินไซ้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษในฐานะเป็นผู้สมรู้กับผู้ประพันธ์

มาตรา 38 เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศและเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจะออกคำสั่งโฆษณาในราชกิจจานุเบกษา ห้ามการส่งหรือนำเข้าในพระราชอาณาจักร ซึ่งสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ใด ๆ อันระบุชื่อไว้ในคำสั่งนั้นก็ได้อ

ผู้ใดส่ง หรือนำสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์เช่นนั้นเข้ามาในพระราชอาณาจักร ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำและทั้งปรับทั้งสองสถาน แต่ถ้าสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์นั้น ๆ มีลักษณะเป็นเสี้ยนหนามแผ่นดินตามความหมายแห่งบทวิเคราะห์ในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ลงโทษจำคุกไม่เกินกว่าห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำและปรับทั้งสองสถาน

สมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์เช่นว่านี้ ให้พนักงานตุลาการหรือพนักงานอื่นผู้เป็นเจ้าของหน้าที่ยึดและริบไว้เป็นของแผ่นดิน โดยมีพักต้องคำนึงว่าผู้หนึ่งผู้ใดจะถูกพิพากษาว่ามีความผิดหรือไม่

แต่บุคคลซึ่งมีผู้ส่งสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์เช่นว่านี้มาให้โดยไม่ได้รู้เห็นหรือเป็นใจเกี่ยวข้องด้วยนั้น ห้ามความผิดตามมาตรานี้ไม่

มาตรา 39 เมื่อใดสมุด เอกสาร บทประพันธ์ หรือหนังสือพิมพ์อันเป็นเสียนหนามแผ่นดิน ได้โฆษณาออกประเทศสยาม และได้มีคำสั่งห้ามมิให้นำเข้ามาตามความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้ประพันธ์ บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือนั้น ๆ ย่อมเป็นผู้มีโทษในกรุงสยามตามระวางโทษอันระบุไว้ในมาตรา 36 หากว่าสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์อันมีข้อความจําหน่ายถึง ประเทศสยามโดยตรง และสนับสนุนให้ใช้กำลังและทำร้ายในประเทศสยามเพื่อล้างลัทธิรัฐบาล หรือเปลี่ยนประเพณีการเมือง หรือเศรษฐกิจในพระราชอาณาจักร

มาตรา 40 สมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์อันต้องห้ามมิให้นำเข้ามาในพระราชอาณาจักรนั้น ผู้ใดมีอยู่ในความครอบครองของตนแล้ว และเอาออกขายหรือจ่ายแจกก็ตาม หรือเสนอขายเสนอจ่ายแจกก็ตาม ท่านว่ามีความผิดต่อระวางโทษจําคุกไม่เกินปีหนึ่ง หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจําและปรับทั้งสองสถาน

ถ้าและสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์นั้น ๆ มีลักษณะเป็นเสียนหนามแผ่นดินตามความหมายแห่งบทวิเคราะห์ในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ลงโทษจําคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจําและปรับทั้งสองสถาน

มาตรา 41 การยึดสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์เพราะความผิดที่ได้กระทำลงตามมาตรา 33, 34 และ 35 นั้น พึงกระทำได้ต่อเมื่อศาลได้สั่งในคำพิพากษาซึ่งตัดสินลงโทษบุคคลคนเดียวหรือหลายคน ผู้ต้องรับผิดชอบในความผิดที่ได้กระทำลงตามมาตราที่กล่าวานั้น ว่าให้ยึดและริบด้วย ในกรณีเช่นนี้ในคำพิพากษาให้ระบุชื่อและวันออกแห่งสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์อันจะพึงยึดและริบนั้นลงไว้ให้แน่นอนด้วย ถ้าว่ามี

แม้กระนั้นก็ดี สมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นเสียนหนามแผ่นดินเจ้าพนักงานทั้งปวงผู้มีหน้าที่ในการนี้ย่อมจะยึดได้ โดยมีพักต้องมีหมายสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด แต่ในกรณีเช่นนี้ให้เจ้าพนักงานนั้น ๆ ยื่นฟ้องผู้กระทำผิดต่อศาลมิให้เนิ่นช้า และถ้ามีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ปล่อยผู้ต้องหาพ้นผิดไป ก็ให้คืนบรรดาสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ที่ยึดนั้นให้แก่เขา

บทบัญญัติในมาตรานี้ ท่านมิให้ใช้บังคับไปถึงการยึดและริบสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ที่ต้องมิให้นำเข้ามาในพระราชอาณาจักรตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ที่เป็นเสียหนามแผ่นดินอันเป็นบัตรสนเท่ห์ไม่ลงชื่อ หรือไม่มีตัวบุคคลใดจะส่งให้ศาลพิจารณาได้ หรือสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์ดังกล่าวไว้ในมาตรา 240 แห่งกฎหมายลักษณะอาชญา บรรดาสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์เช่นว่านี้ ท่านให้ยึดและริบได้ทันที ไม่ว่าจะ เป็นของผู้กระทำผิดคนใดหรือหาไม่ และมีพิกัดองค์การว่าผู้หนึ่งผู้ใดจะถูกพิพากษาว่ามีความผิดหรือหาไม่

มาตรา 42 การฟ้องคดีอาชญาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานกรมอัยการเท่านั้น แต่บทบัญญัตินี้ไม่ลบล้างสิทธิของเอกชนที่จะฟ้องร้องคดีเองในกรณีที่มีผู้กระทำผิด หรือมีการยุยงให้กระทำความผิดประทุษร้ายแก่ตนด้วยอุบายแห่งสมุด เอกสาร หรือหนังสือพิมพ์

แผนก 4

บทบัญญัติเฉพาะกาล

มาตรา 43 ให้เจ้าของและบรรณาธิการหนังสือพิมพ์อันมีอยู่ในเวลาที่ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 17 อันว่าด้วยการทำคำขอใบอนุญาตยื่นต่อสมุหพระนครบาล หรือสมุหเทศาภิบาลนั้นภายในเวลาสองเดือนนับแต่วันประกาศใช้เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติตราไว้ ณ วันที่ 2 กันยายน พุทธศักราช 2470 เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2470)

RP 13.00.44

มีบทบัญญัติเพิ่มเติมอีกหลายมาตรา โดย พ.ร.บ. สมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2475 มาตรา 3 (ดู ป.ช.ศ. เล่ม 45 หน้า 302)